

היינו מגיעים עד הלום. נמר נמרץ הוא מי שמחליט מהר ומתחרט לאט. החלטנו לפני 30 שנה וטרם התחרטנו. עובדה, אנו כאן. מובן שפעלנו כמו נמר רעיונר. אני יודע שאתם יודעים שאנשים ומחשבים תמיד ראשוניים בחידושים. תודה לאלה שקלטו וקפצו איתנו מיד. נחשונים.

חרטות. האם אני מתחרט? כלומר אם הייתי יכול להתחיל מחדש הייתי עושה אותם הדברים? לא עוסק בשאלות "מה היה אילו?" עוסק במה אני עושה עכשיו ומתכנן מה אעשה מחר. ללא פחד. הנמר לא מתחרט על העבר ולא פוחד מהעתיד. מחשבות על חרטות צצות כל יום, זה חלק מהחיים, המפתים אותך לכיוונים אחרים.

פחדים. להיות עצמאי בשוק קטן כמו בישראל, ועוד בסקטור דינמי אך צנוע למדי, לא קל. כבר אמרתי, קשה. ולפרנס כשבעים משפחות כל חודש, עוד יותר קשה. זה עול. זו מחויבות. לא תיהנה - לא תאהב. תפחד. ההיפך מאהבה הוא הפחד. אז אני עושה את מה שאני אוהב ומשלב. והפחד עובר, עד ששוב מתעורר. הגיבורים אינם אלה שאינם פוחדים, אלא אלה שמתגברים.

בעיני עצמי. בכרטיס הביקור שלי שיניתי את תארי הישנים "מנכ"ל ו/או נשיא". היום אני "ים-חז"ל. ראשי תיבות של: יזם-מנהיג, חולם-זורם-לווחם. בתורת הנמר, עליך לחלום על המטרה לטווח הארוך וללחום כל יום כדי להשיגה. בין החלום למלחמה עליך לזרום, אחרת - או שתיתקע, או שתטבע. תחשבו על זה. תזרמו.

בעיני אחרים. לעולם לא אדע, כי בפניך בדרך כלל יספרו לך על הדברים הטובים שבך. את הרעים בעיניהם יעדיפו לספר ל"לא חברים" מאחורי גבך. אז ההגדרה שהכי מצאה חן בעיני היא, שאני "גויאבה", הפרי שאי אפשר להיות אדיש אליו, או שאתה אוהב מאוד כפי שהוא, או שאתה לא סובל מסיבה כלשהי. איך אני מגיב? הכלל הגדול בתורת הנמר: "אל תחפש הבנה, תן מתנה". אל תנסה להבין אחרים ואל תתפלל שלא מבינים אותך. תן להם מתנה וגם לעצמך. תחשבו על זה. זה עובד.

הרגע המכונן. תמיד אהבתי לקרוא. תמיד קראתי המון. ספרים ועיתונים. ותמיד ידעתי שאוהב להיות עצמאי. חלמתי להוציא לאור

עיתון. להיות מו"ל. הרגע המכונן היה לפני 30 שנה. לאחר 10 שנים נפלאות של שירות בחברת יבמ ישראל במגוון תפקידי שיווק, החלטתי יחד עם אשתי דליה אסיא-פלד הקוסמת לפרוש ולהתחיל את ההרפתקה הגדולה. האם ידעתי שהיא תימשך 30 שנה? לא שאלתי את עצמי. התחלנו.

תחזית. נכתבה ב-2006. לא נגעת. כך חשתי וחזיתי כבר לפני חמש שנים, לפני גל המחאה החברתית שפרץ בשנה שעברה. **מדינת ישראל כיום, הפכה ממדינת "חלב ודבש" כפי שהיא מתוארת בתורה, או באנגלית the land of Milk and Honey למדינת Trick and Money. כלומר מדינת קומבינות, הסוגדת לעגל הזהב. ואנו זוכרים מה קרה לעגל הזהב. חייבים לנתק אותו כדי לקרב מחדש את עמממי ישראל השונים שנותרו פה. ישראל העליונה, הראשונה, השנייה, השלישית עד ליגה ז'. ראו, הוזהרתם.**

הסוד. הסוד הוא שאין סוד. רק עבודה והתמדה ותודה. יש פתגם ברוסית: "העבודה אוהבת את הטיפשים" כנראה המוטו הזה משמש את מלכיה הקומבינות. בואו נחזור ל"דת העבודה" של א.ד. גורדון, או לכתוב בתורה: "ביזיעת אפך תאכל לחם" לא בשל אחרים. אז הסוד הוא עבודה והתמדה ולא לשכוח לומר תודה לכל מי שרק איתך וגם לאחרים. איש באמונתו יחיה.

חבל? אנשים מרבים להשתמש במילה "חבל". הנמר אומר אל תגיד "חבל" תגיד "חמ". כלומר על שום דבר לא חבל. חבל רק על אלה שהלכו מאיתנו ולא ישובו עוד. השאר, כל עכבה היא לטובה. כן תגיד "חמ"ל" - כמו שאמר שמואל הנביא: "חמור מי לקחתי". אל תחכו לומר חמ"ל לפני שאתם עוזבים אותנו לנצח. מדי פרק זמן אני שואל את עצמי, מה לקחתי ממישהו ובמי פגעתי, גם ללא כוונה. זוכרים? אל תחפש הבנה - תן מתנה. אז סליחה, והנה הפיצוי על עוגמת הנפש.

איך יזכרו אותך? אני עוד כאן ולא הולך לשום מקום. בכל אופן, אני יודע שלא יזכרו את מה שאמרתי ולא את מה שעשיתי. אלא, אלה שזוכרים אותי, זוכרים רק איך אני גורם להם להרגיש.

מילה אחרונה. מילה אחרונה אני אוהב להשאיר לאנשים שאוהבים אותי. בני המשפחה

הגרעינית, משפחת אנשים ומחשבים, החברים בקהילה ומחוצה לה. אני מזכיר, אלה שאוהבים "גויאבה". אני משאיר לעצמי את הביצוע של מה שהושג בהסכמה על בסיס הבנה.

שיטת ניהול. אני מעדיף לעצור בקרניו שור משתולל מלבעוט באחוריו של חמור עצל. אוהב עובדים יזמים עצמאיים. תפקידי לעזור להם לבצע ולהגשים את המטרות ואת עצמם. אני ממתין שעובד שלי יבוא אלי. אני תמיד בא אליו. זה לא מובן מאליו. זה עובד.

נמר זה טורף? במטפורה שלי הנמר עוזר. אומרים אדם לאדם - זאב. נמר לנמר - אני אומר - חבר. והראיה, האלפים שמקבלים ממני מייל זוכרים היטב את החתימה "פלי הנמר תמיד חוזר תמיד עוזר". מי שלא חזרתי אליו, שיקום. ואז אגיד חמ"ל (ר"ע) ואפצה אותו. אפשר לקפוץ על ההזדמנות.

כמה מיילים ביום? כמאתיים מיילים, מתוכם כמאה לפעולה, השאר לידיעה או לזריקה. השאלה, כמה מיילים אני כותב ולא כתגובה. חמישים ביום לעובדים, לשותפים ולחברים. זה עובד. מי שטוען שהוא עבד של המיילים - הוא עבד של כל דבר אחר. המיילים הם הכלי היעיל ביותר כיום לתקשורת טובה בין אנשים ולעבודה יעילה. דווקא המיילים מפנים זמן לפגישות פנים אל פנים. מוזר, אך מוכח.

לא קורה שלא חזרת? קורה. אני רק נמר ולא מלאך. נוהג קבוע, אחת לחודש לערך, ועדיף בטיסה טרנס-אטלנטית 11 שעות ללא הפרעות, אני עובר על כל המיילים שהצטברו ולא נענו ומשיב לכולם. משפט הפתיחה "OOPS" המייל שלך נעלם מעיני ומערכת הבקרה לכדה אותו. אני משיב לך עתה, כי טוב מאוחר מלעולם לא.

כשהתחלת, חשבת שתגיע ל 30 שנות עשייה עם אנשים ומחשבים? לא חשבתי כלל על עד מתי להגיע. אתה מתחיל וממשיך ולא שואל עד מתי. כשהזמן חולף אתה מודד אותו תמיד לאחור. הנה עשור ראשון. הנה חלפו 25 שנים, ועכשיו כבר 30.

עד מתי? אין תכנון. עד בלי די. אולי.

עד כאן. תודה לכל קוראי.